

Pirmosios tarptautinės

Gegužės 17 –oji - diena, kada prie Luodžio ežero tradiciškai valstybių susiburs spinningautojai ir išbandys savo jėgas kovodami dėl „Rapala“ taurės, sparčiai artėja. Pasak organizatorių, šiemet laukiamas rekordinis dalyvių skaičius, o renginys netgi žada tapti tarptautinis – į jį žada atvažiuoti spinningautojai iš Latvijos.

Šie metai bus išskirtini ir pačiam Luodžio ežerui – nuo sausio pirmos, remiantis Zarasų savivaldybės, dalyvaujančios „Žvejų rojus“ projekte, prašymu, Aplinkos ministerija jame uždraudė verslinę žūklę. Šis faktas tapo nepaprastai geru precedentu, kuriuo, tikėkimės,

paseks ir kitos Lietuvos savivaldybės, neabejingos savo krašto žmonių gerovei

Ir vis dėl to, vienas faktas truputį neramino. Pernai žurnalo „ŽvejOK“ redakcija, aplinkosaugininkai ir Gražutės regioninio parko direkcija sulaukė daugybės meškeriojų skambučių, kurie piktinosi dešimtimi tinklų, praeitų metų rudenį skersai išilgai išraizgiusių ežerą. Matyt, žvejai verslininkai, sužinoję, kad nuo kitų metų jie šiame ežere taps „persona non grata“, stengėsi paimti iš ežero viską, ką gali, prisidengdami tuo, jog esą iki to laiko dar nepagavo jiems skirto limito. Aplinkosauga, kiek teko girdėti, į tai sureagavo vėluodami, tad kurį laiką tinklininkai dirbo išsijuosę.

Įdomu, kaip tai realiai atsiliepė lydekų ištekliams ežere?

Tai reikėjo išsiaiškinti. Kaip ir tai, kokios ežero vietos šiais metais yra perspektyviausios, kokie masalai veikia ir ko galima tikėtis.

Sniegas gegužį

Gegužės 5 -6d. sodyboje prie Luodžio ežero mūsų susibūrė 2 ekipažai – 2 „Rapala“ komandos nariai – šių eilučių autorius ir Arminas Adakevičius bei laidos „Vienam Gale Kablys“ kolektyvas, pasikvietęs į svečius žinomą lydekų gaudymo „guru“ Rimą Ramoną.

Žūklės sąlygos šįkart buvo nepaprastai atšiaurios – atsisukęs gūsingas Šiaurės vakarų vėjas ežere šiaurėje nemenkas bangas, kad tarpais reikėjo nuo jo gelbėti įlankose, vėliau dangus nepašykštėjo lietaus ir net sniego. Iš patirties žinau, kad tokiu metu lydekų aktyvumas labai sumažėja, jos guli ant dugno ir jas priversti griebti voblerį tampa sudėtinga. Na, bet ką darysi, kaip sakoma kariuomenėje – „sunku mokymuose, lengva mūšyje“.

Tradicinės vietos nesužavėjo

Pirmas rytas, kurį skyrėme senų ir naujų vietų žvalgybai, privertė sunerimti. Per pirmąsias tris

“Rapala TAURĖ 2014“. Žvalgyba praneša

Parašė Dalius Rakutis

Penktadienis, 16 Gegužė 2014 07:48

valandas kibimo taip ir nematėme, nors praplaukėme sėkmingiausias praeitais metais varžybų vietas. Tradiciniai sėkliai, pakrantės nendrynai buvo visiškai tušti – echolotas rodė žuvį, suėjusią į gilumą ir susikoncentravusią viduriniuose vandens sluoksniuose. Matyt, tai lėmė staigia nukritusi ežero vandens temperatūra, visame ežero svyravusi maždaug tarp 9,5-10,8 laipsnių Celsijaus.- Ką daryti? Šiuo klausimu susikambinau netgi su savo bičiuliu Nikolajumi, gyvenančiu netoliese. Jis patvirtino, kas atšalus orui vietiniai gaudo Luodyje tik pavakaryje – kibimas prasideda tik apie 18 valandą, iš ryto neverta net laiko gaišti.

Papietavę dar sykį išplaukėme į ežerą. Oras kiek pasikeitė – vėjas nesumažėjo, tačiau iš už debesų švystelėjo saulutė. Rimo ir Pauliaus ekipažas pasidavė į šiaurinį pakraštį, mes vis dar tikėjome Šiaurės rytinių ežero įlankėlėmis – pernykščių lydekų „ganyklų“ patrauklumu. Pirmosios dvi valandos praėjo be rezultato, tačiau vėjui kiek aprimus ir atėjus „pažadėtajai“ 18 valandai, Neptūno „aruodai“ atsirišo – pradžioje Arminas, o vėliau ir aš džiaugėmės ribinio dydžio lydekaitėmis, kurio atakavo iš pat nendrių didelius „Flat Rap“ voblerius. Po kelių pagautų

Žuvų tapo aišku, kad mėtant į nendres „silkių“ pagauti galima, o jų tarpe ir vieną kitą ir „įskaitinę“, taigi laikantis tokios taktikos, kažkokį rezultatą parodysi. Tačiau kurgi slepiasi tikrosios Luodžio lydekos, sveriančio po kelis kilogramus?

Vakare prie vakarienės stalo susitikome su Rimu Ramonu ir Pauliumi Korsaku, kuriems pasisekė labiau. Šiauriniame pakraštyje jie irgi pradžioje tik grožėjosi gamta, tačiau apie šeštą valandą netoli nendrių linijos suradus 2,2-3 metrų dugno skardį, iš jo „pakėlė“ 3 kilogramines margašones. Dar vieną, gerokai didesnė lydeka esą buvo atsaivijusi Pauliaus voblerį, tačiau paskutiniu metu apsisuko ir nuplaukė.

Jiems geriausia suveikė klasikiniai juodai balti „Rapala“ „BX“ vobleriai, tiek paprasti vienadaliai, tiek ir dvidaliai skęstantys.

Tvičingas prieš krankbaitus

Kitą rytą reikėjo spręsti dilemą – ką daryti, grįžti į vakarykščius sėklius ar visgi ieškoti lydekų mažiau žinomose ir gilesnėse ežero vietose? Nusprendėme surizikuoti ir pasiduoti į gylius, juk šios išvykos vienas svarbiausių tikslų – išžvalgyti kuo daugiau žūklės vietų ir išbandyti „Rapala“ masalų ir žinoma, pasidalinti informacija su būsimais varžybų dalyviais. Taip pat susitarėme žvejoti skirtingomis technikomis – Arminas tradiciškai liko ištikimas tvičingui, pasiėmęs į valtį masalų dėžes tiks su tvičinginiais „Rapala“ vobleriais – „Max Rap“, „HUsky jerk“ „Clakin Minnow“ bei universaliausias BX“, aš apsiėmiau su juo varžytis „Ratlinais“ – „Rattlin Rapala bei „Rippin Rap“ bei visais įmanomais „Rapala“ krenkais“, pradėdant klasikinius į įvairų gylė neriančiais „DT“, baigiant „Clakin crank“ ir kt., tuo pačiu norėdamas išbandyti bei, jei pavyks - pakriškštyti „ savo naują „G.Loomis“ krankbaitinį kotą. Jei jau varžytis, tai varžytis.

Rimo ir Pauliaus ekipažas nuplaukė į vakarykštę vietą, kur jie rado lydekas.

Radai „baltą žuvį“ – lauk lydekos

“Rapala TAURÉ 2014“. Žvalgyba praneša

Parašė Dalius Rakutis

Penktadienis, 16 Gegužė 2014 07:48

“Rapala TAURÉ 2014“. Žvalgyba praneša

Parašė Dalius Rakutis

Penktadienis, 16 Gegužė 2014 07:48

“Rapala TAURÉ 2014“. Žvalgyba praneša

Parašė Dalius Rakutis

Penktadienis, 16 Gegužė 2014 07:48

WbPpSaHicmngkEhmpoDgWnancibstjs kcbAnpitypntelvjā nā galpābtāpas hūsdāo Flas